Dr. Bökönyi István PhD.

A terrorizmus fenyegetése, kezelése, különös tekintettel a magyar Büntetés-végrehajtási Szervezetre

(A Cseh Köztársaságban, Kromerižben, az „Európai börtönrendszerek" című, az Európai Tanács, a Cseh Parlament Biztonsági Bizottsága és a Cseh Köztársaság Büntetés-végrehajtási Szervezete által rendezett nemzetközi konferencián, 2004. június 21-25-én elhangzott előadás)

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

A Magyar Köztársaság az 1990. évi politikai-gazdasági rendszerváltás óta **célterülete,** illetve az iraki háborúban történő katonai részvételünk óta **célországa** a nemzetközi terrorizmusnak. Magyarországon létezik belső terrorizmus is, amelyet egyéni, individuális okok, motívumok mozgatnak.

I.

Előadásom bevezető részében szeretném ismertetni, hogy Magyarországon a terrorizmus és a terrorizmus elleni állami fellépés tekintetében milyen a **jogi megoldás,** illetve a magyar jogtudományban, ezen belül is a kriminológia tudományban mi a terrorizmus fogalma. Mindezeket azért is tartom fontosnak, mert a jogalkalmazók – közöttük a magyar büntetés-végrehajtási szervezet tagjai – terrorizmus elleni fellépésének alapja a jog, de a jog határain belül a kriminológia tudomány is hat a joggyakorlatra.

A magyar büntetőjogban nincs külön törvény a terrorizmus elleni átfogó állami fellépésre, a magyar Büntető Törvénykönyvben pedig nincs külön fejezet vagy cím a terror bűncselekményekre. Ugyanakkor külön bűncselekményként van szabályozva az emberrablás, a terrorcselekmény, a légi jármű, a vasúti, vízi, közúti tömegközlekedési vagy tömeges áruszállításra alkalmas jármű hatalomba kerítése, a közveszélyokozás, a közveszéllyel való fenyegetés, a közérdekű üzem működésének megzavarására, a rombolás, az emberölés, a lázadás, az alkotmányos rend erőszakos megváltoztatása, a kényszerítés. Ugyanígy a népirtás, az apartheid, a nemzetközileg védett személy elleni erőszak, a fogolyszökés, a fogolyzendülés, a visszaélés robbanóanyaggal vagy robbanószerrel, a visszaélés lőfegyverrel vagy lőszerrel, a bűnszervezetben részvétel.

Arra, hogy a felsorolt bűncselekmények közül mely minősül terrorbűncselekménynek Magyarországon, a terrorizmus visszaszorításáról szóló, Strasbourgban

1977. január 27-én kelt európai egyezményben foglaltak adtak iránymutatást. Az európai egyezmény 1-2. cikkeiben meghatározták azokat a bűncselekményeket, amelyek egyike sem tekinthető politikai bűncselekménynek, politikai bűncselekménnyel összefüggő, illetve politikai indítékú bűncselekménynek.

Az említett joghelyen meghatározták tehát azokat a bűncselekményeket, illetve egyes bűncselekmények bizonyos elkövetési szakaszait, amelyeket a nemzetközi (európai) jog a terrorizmus fogalomkörébe utalt.

Ezek a következők:

1. A légi járművek jogellenes hatalomba kerítésének leküzdéséről Hágában, 1970. december 16-án aláírt egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekmények.
2. A polgári repülés biztonsága elleni jogellenes cselekmények leküzdéséről Montrealban, 1971. szeptember 23-án aláírt egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekmények.
3. A nemzetközi védelem alatt álló személyek – beleértve a diplomáciai testületek tagjait – élete, testi épsége vagy szabadsága elleni támadással járó súlyos bűncselekmények.
4. Emberrablással, túszejtéssel vagy súlyos, jogellenes fogvatartással járó bűncselekmény.
5. Bomba, gránát, rakéta, automata tűzfegyver vagy levélbomba, illetve csomagba rejtett bomba használatával járó bűncselekmény, amennyiben ezek használata embereket veszélyeztet.
6. A fenti bűncselekmények elkövetésének kísérlete vagy az ilyen bűncselekményt elkövető, illetve az elkövetést megkísérlő személlyel való bűnrészesség.

A törvény, illetve a nemzetközi egyezmény 2. cikk 1-3. pontjai szerint az egyezményt aláíró, megerősítő, elfogadó, jóváhagyó államok dönthetnek úgy, hogy a további bűncselekmények, illetve a fenti bűncselekmények alábbi elkövetési szakaszai is a terrorizmus fogalomkörébe tartoznak.

1. Az erőszak alkalmazásával járó súlyos bűncselekmény, amely személyek élete, testi épsége vagy szabadsága ellen irányul.
2. Olyan súlyos bűncselekmény, amely dolog elleni erőszakkal valósul meg, feltéve, hogy a bűncselekmény sok embert veszélyeztet.
3. A fenti bűncselekmények bármelyikének elkövetésére irányuló kísérlet, vagy az ilyen bűncselekményt elkövető, illetve az elkövetést megkísérlő személlyel való bűnrészesség.

A jogi meghatározottság szerint tehát az említett bűncselekmények, bármilyen motiváltság, ok miatt és bármilyen céllal követik el azokat, a terrorizmus megnyilvánulásai.

A kriminológia szerint a terrorizmus a bűnözés része, egy meghatározott területen és időszakban elkövetett terrorbűncselekmények, továbbá a terrorcselekmény elkövetésére létrehozott szervezetek, csoportok, terrorcselekményt elkövetett egyé-

nek, az említett cselekmények, szervezetek, csoportok, egyének okozta anyagi károk és a terrorcselekmények sértettjeinek összessége.

A terrorizmus büntetés-végrehajtási intézetek elleni megnyilvánulásai és fenyegetései Magyarországon

Az 1989/90-es magyarországi politikai-gazdasági rendszerváltás óta a magyarországi börtönökben* a következő olyan bűncselekményeket követték el, amelyek a terrorizmus fogalomkörébe tartoznak.

A rendszerváltás napjaiban az új kormány és az új országgyűlés közkegyelmet hirdetett meg a politikai elítéltek, és a szigorított őrizetben tartott fogvatartottak tekintetében. Ugyanakkor a magyar börtönökben lévő fogvatartottak nagy tömegei azt várták, hogy sokkal szélesebb körre terjed majd ki a közkegyelem. Emiatt több terrorbűncselekményt követtek el a fogvatartottak.

a) 1989. július 24-én a Vác városában működő börtön zárkájában nitrohigítóval leöntötte és felgyújtotta magát egy fogvatartott. A zárkában tűz keletkezett, amely közveszélyt okozott. A tüzet eloltották, a fogvatartott a sérüléseibe belehalt. Ugyanezen a napon ugyanabban a börtönben két másik fogvatartott is öngyilkos lett, klórmészoldatot ittak. Öngyilkosságuk okaként búcsúlevelükben ők a közkegyelem iránti elégedetlenségüket jelölték meg. Később a Sopronhoz tartozó Sopronkőhidán lévő börtönben egy fogvatartott szintén nitrohigítóval leöntötte és felgyújtotta magát. A tüzet eloltották, de a fogvatartott életét a gyors orvosi beavatkozás sem tudta megmenteni.

Tekintettel arra, hogy a rádió, a televízió az újságok közleményeiből a többi börtön fogvatartottjai is értesültek a történtekről, egy országos tiltakozási mozgalom alakult ki. Több ezer fogvatartott nem fogadta el az élelmet és éhségsztrájkba kezdett, megtagadta a munkavégzést, ülősztrájkot tartottak, röplapokat készítettek és terjesztettek. Követelték, hogy a sajtó jelenlétében képviselőik találkozhassanak és tárgyalhassanak az igazságügy-miniszterrel, petíciót írtak és küldtek az országgyűlésnek.

b) Az országos amnesztia követelés legsúlyosabb bűncselekménye 1990-ben történt a Miskolc városában lévő börtönben. Ott 420 fogvatartott a zárkákban eltorlaszolta magát, kitörték az ablakokat, a berendezési tárgyakat összetörték. Követelték, hogy a kormány képviselőjével tárgyalhassanak az amnesztiáról. Azzal fenyegetőztek, hogy amennyiben nem tárgyalnak velük, felgyújtják a börtönt. A rendőrség és a büntetés-végrehajtási szervezet rendfenntartó erői tűzoltó fecskendőket, rendőrségi vízágyúkat vetettek be, és vízsugárral megakadályozták az épületek felgyújtását, a fogvatartottak erőszakos kitörését a börtönből. A kormány helyszínre érkező megbízottja végül tárgyalt a fogvatartottak képviselőivel. Mindezek hatására a rend helyre állt.

* Az előadás angol, német, orosz nyelveken került ismertetésre a konferencián. Ezért a jobb érthetőség érdekében nem a magyar megnevezéseket (büntetés-végrehajtási intézet, fegyház, börtön, fogház), hanem a könnyen lefordítható „börtön" szót használta a szerző.

c) 1993. január 23-án a késő esti órákban a Sopronkőhidán lévő börtönben két fogvatartott túszul ejtett egy főfelügyelőt. Miközben a főfelügyelő az irodájában dolgozott, a két fogvatartott azzal az indokkal ment be a főfelügyelői irodába, hogy kérelmet kívánnak előterjeszteni. A bemenetel után az egyik fogvatartott lefogta a főfelügyelőt, megfenyegették, hogy megölik, ha nem közvetíti telefonon követeléseiket az őrség parancsnokának. Követelésük az volt, hogy engedjék ki őket a börtönből, és az intézet kapuja előtt helyezzenek el egy feltankolt gépkocsit, járó motorral. A túszt magukkal kívánták vinni.

Az őrség parancsnoka, majd az időközben beérkező intézetparancsnok tárgyalást kezdett a fogvatartottakkal. A rendőrséggel egyeztetve – látszólag engedve a követelésnek – elhelyezték a gépkocsit az intézet előtt, amelyben - annak ellenére, hogy az üzemanyagjelző teljes feltöltöttséget mutatott – csak kevés benzin volt. A fogvatartottak néhány kilométer után elengedték a túszt, majd a benzinhiány miatt leálló gépkocsiban a rendőrség különleges beavatkozó egysége az elítélteket elfogta.

d) 1993. október 26-án a Balassagyarmaton működő börtönben három fogvatartott túszul ejtett egy felügyelőt. A zárkában tartózkodó fogvatartottak jelezték a felügyelőnek, hogy egy társuk rosszul lett és kérik az orvosi ellátást. A felügyelőt, amikor kinyitotta a zárka ajtaját, a fogvatartottak berántották a zárkába, késsel szegeztek a torkának és elzárkóztak a zárkában, eltorlaszolva annak bejáratát.

Az elkövetőkkel való tárgyalás nem vezetett eredményre, sőt a túszejtők egyre jobban fenyegették a felügyelőt, ezért a rendőrség különleges alakulata erőszakkal behatolt a zárkába, közelharccal elfogta a túszejtőket, és sértetlenül kiszabadították a túszt.

e) 1994. június 5-én a Baracska községben működő börtönben három fogvatartott megállapodott abban, hogy másnap mindhárman betegséget színlelnek, és egészségügyi ellátást kérnek. Azt tervezték, miután az egészségügyi rendelőben lesznek, túszul ejtik az orvosnőt és az ápolónőt, majd a túszok életéért cserébe a börtönből történő kiengedésüket kérik. A három fogvatartott közül az egyik meggondolta magát, és jelentette a terrorcselekmény előkészületét. A másik két fogvatartott is beismerte, hogy akár a két túsz megölése árán is ki akartak jutni a börtönből.

f) 1994. július 22-én Tököl városban, a fiatalkorúak börtönében négy fiatalkorú megállapodott abban, hogy az esti órákban túszul ejtik a szolgálatban lévő nevelőnőt. Azt tervezték, hogy a nevelőnő életéért cserébe a börtönből történő kiengedésüket kérik. A terrorcselekmény előkészületéről további három olyan fiatalkorú tett jelentést, akiket társtettesként be akartak vonni a túszejtés végrehajtásába.

g) 1997. február 25-én a Baracskai börtön martonvásári részlegében három símaszkot viselő, sorozatlövő fegyverekkel is rendelkező férfi áthatolt a kerítés vonalán, megtámadott és leütött egy felügyelőt, akit megbilincseltek, lábait összekötözték. Az őrség többi tagját – túszként alkalmazva az elfogott felügyelőt – fegyverükkel megöléssel fenyegették meg, majd megszerezve a kulcsokat, kisza-

badítottak egy fogvatartottat. Az őröket bezárták egy zárkába, és gépkocsival távoztak.

h) 1998. október 16-án Tököl város börtönében két fiatalkorú elítélt éjszaka rosszullétet színlelve és gyógyszert kérve, zárkáját kinyittatta, majd a felügyelőt egy faasztal kiszerelt lábával leütötte. Az eszméletlen állapotban került felügyelőt bevonszolták egy zárkába, és megkötözték. Később az eszméletét visszanyert felügyelőtől a többi zárka kulcsát kérték, és megöléssel fenyegették. A szolgálatot ellenőrző személy észlelte a felügyelő távollétét, és riasztotta a börtön személyzetét. A túszejtőkkel történt tárgyalás során a fogvatartottak megadták magukat.

i) 2003. november 27-én a Zalaegerszeg városában lévő börtönben egy előzetes fogvatartott a korábban lenyelt, fogához damil cérnával odakötött műanyag öngyújtót gyomrából visszahúzta és felgyújtotta a fegyelmi zárkát, ahová azért helyezték be, mert nem fogadta el a befogadáskor a számára kijelölt egyszemélyes zárkát. Szeretett volna csoportos zárkába kerülni, de erre a börtön túlzsúfoltsága miatt akkor nem volt lehetőség. Bár a börtön személyzete tűzoltó készülékek segítségével, majd a néhány percen belül kiérkező tűzoltóság komoly műszaki felszereltséggel megpróbálta a zárkát kinyitni, és a tüzet eloltani, a zárkában és a börtönépületben olyan tűz és füst keletkezett, amely közveszélyt okozott, és a börtönt ki kellett üríteni. A fogvatartott a keletkezett füstben megfulladt, több fogvatartott és a személyzet több tagja füstmérgezéssel kórházba került.

j) Az Egerben működő börtönben 2004. március 25-én három fiatalkorú személy megállapodott abban, hogy az esti órákban felgyújtják az ágyak matracait, és a tűz keletkezésére hivatkozva kérni fogják a zárkaajtó kinyitását. A zárkaajtó kinyitása esetére azt tervezték, hogy az előre elkészített, műanyag nyélbe erősített borotvapengés vágóeszközökkel túszul ejtenek két – egy női és férfi – felügyelőt. Az egyiknek a torkát elvágják, hogy komolyan vegyék a követeléseiket. Követelésük során pénzt, gépkocsit kértek volna, és a börtönből történő kiengedésüket másik túszukkal együtt.

A fogvatartottak a matracokat meggyújtották, de a zárkát nem egy, hanem több, küzdősportokban is jártas, jelentős fizikai erővel bíró felügyelő nyitotta ki, akik rövid idő alatt testi kényszerrel ártalmatlanná tették a fogvatartottakat, elvették tőlük a vágóeszközöket, majd a tüzet eloltották. A fogvatartottak részletes beismerő vallomást tettek.

A felsorolt cselekmények (15 év alatt 10 terrorbűncselekmény) mindegyike megvalósította az előkészület, kísérlet, vagy a befejezett bűncselekményi szakaszokat, amelyeket a magyar törvény büntet. Az elkövetők ellen büntetőeljárás indult, és ügyükben új szabadságvesztést szabtak ki a bíróságok. Ugyanakkor az előadásomban a bűncselekmények eddig felsorolt szakaszain túl meg kell említenem, hogy a magyar börtönökben felderítő tevékenységet folytató titkosszolgálatoktól kapott és a büntetés-végrehajtási személyzet belső információk alapján mintegy százra tehető azon esetek száma, ahol a fogvatartottak megállapodás nélkül „tervezgették" terrorbűncselekményeik előkészítését. Így a bűncselekmények „akarat-

elhárítási" szakasza valósult meg, és azok nem érték el az előkészületi szakaszt. Ezekben az esetekben a nevelői beszélgetésekkel, más börtönökbe áthelyezéssel, fokozott figyelemmel kíséréssel, több zárkaellenőrzéssel, motozással előztük meg az előkészületi cselekményeket.

Az említett esetek tanulságaira, a nemzetközi terrorizmus aktivizálódására tekintettel a magyar büntetés-végrehajtási intézeteket főként a következő terrorbűncselekmények elkövetése fenyegetheti.

1. **A fogolyzendülések elkövetése túszszedéssel, közveszélyokozással.**

Tapasztalatunk az, hogy a fogvatartottak között a négyévenkénti kormányzati ciklusok végi szavazások is felerősítik az amnesztia iránti igényeket, különösen, ha egymástól eltérő politikai oldalt képviselő kormányváltásra kerül sor.

A túszszedést, közveszély okozást egyéni okokból is elkövethetik.

2. **A fogolyszökések elkövetése belső irányból túszszedéssel, közveszéllyel fenyegetéssel, közveszély okozással.**

Ezen cselekmények elkövetésének igen nagy a valószínűsége az egyéni okok, motiváció miatt is.

3. **A fogolyszöktetések elkövetése külső irányból a börtönbe sorozatlövő fegyverekkel behatoló személyek, csoportok támadásával.**

Az említett cselekmények valószínűsége felerősödik azzal, hogy a magyar börtönökben viszonylag nagy számú külföldi fogvatartott van, és több olyan személy, akik terrorbűncselekmény elkövetése miatt tölti szabadságvesztését. Az ilyen cselekmények valószínűségét növeli az, hogy a magyar büntetés-végrehajtási szervezet is egyre inkább veszít katonai jellegéből és erősödik civil jellege. Ez azt is jelenti, hogy az intézetek állományából egyre kevesebb a lőfegyverrel rendelkező személy, aki eredményesen vehetné fel a harcot a behatolókkal.

4. **Fogolyszöktetések elkövetése helikopteres kiemeléssel, vagy falrobbantással.**

Erre eddig Magyarországon nem volt példa, de más országokban már többször történt ilyen módszerekkel fogolyszöktetés.

5. **A sorozatlövő fegyverekkel felszerelt fegyveres személyek, csoportok behatolása a börtönökbe, az ottani fegyverszobákban elhelyezett fegyverek és lőszerek további terrorbűncselekmények elkövetése céljából történő megszerzése.**

Ilyen cselekmények bekövetkezésének valószínűsége azért nagy, mert a börtönökben megforduló bűnözők is információkhoz juthatnak a fegyverszobák hollétéről, az ott elhelyezett, a biztonsági felügyelők által használt fegyverekről.

A terrorbűncselekmények elleni fellépés rendszere, aktuális feladatai a magyar büntetés-végrehajtási intézetekben

1. A fellépés rendszere

a) A börtönökben elkövethető terrorbűncselekmények elleni fellépés az állami fellépés egyik alrendszere.

b) A börtönökben készülő, a börtönökben elkövetni tervezett terrorbűncselekményekről a magyar titkosszolgálatok, a magyar rendőrség felderítő tevé-

kenység során információkat szerez, és azokat haladéktalanul továbbítja a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnokságának, amely intézkedik az érintett intézet vezetése felé a szükséges intézkedések megtételére.

c) A magyar büntetés-végrehajtási szervezet megelőző-felderítő nyílt tevékenységet (biztonsági ellenőrzéseket, zárka-, gépjármű-, és csomag átvizsgálásokat, személyi motozásokat) hajt végre. Jogszabályi felhatalmazás alapján, rögzítés nélküli belehallgatással ellenőrzi a fogvatartottak telefonbeszélgetését, és levélbontással ellenőrzi a fogvatartottak levelezését.
Amennyiben az ellenőrzések során tervezett terrorbűncselekményekről szerzünk információkat, akaratelhatározás esetén megelőző-meggyőző beszélgetéseket folytatunk a fogvatartottakkal, majd őket más-más intézetekbe áthelyezzük. Előkészület, kísérlet esetén a fogvatartottakat elkülönítjük, szorosabb őrzési rendszer alá helyezzük, és büntetőeljárást kezdeményezünk.

d) Túszszedés esetén a büntetés-végrehajtás személyzete azonnal blokkolja az elkövetés helyszínét, megkezdi a tárgyalást az elkövetőkkel, és felkészül a „halaszthatatlan beavatkozásra". Ez azt jelenti, hogy amikor a túszejtők sérüléseket ejtenek a túszokon vagy megölésüket megkezdik, a személyzet azonnal végrehajtja a halaszthatatlan beavatkozást; behatol az elkövetés helyszínére, testi kényszerrel, gumibottal, könnygáz- és hanggránáttal, elektromos sokkolóval, szolgálati kutyával vagy fegyverhasználattal elfogja, ártalmatlanná teszi a túszejtőket és kiszabadítja a túszokat.

e) Amennyiben a személyzet által körülzárt elkövetési helyszínen nem válik szükségessé a halaszthatatlan beavatkozás, az elkövetőkkel való tárgyalás során törekszünk a „békés megoldásra", a jog adta lehetőségeken belüli ígéretek megtételével.

f) Amikor a fővárosi, megyei rendőr-főkapitány vagy a válsághelyzet kezelésére kijelölt rendőrségi terrorelhárító beavatkozó egység a börtönbe megérkezik, a válsághelyzet kezelésének vezetését átadjuk a rendőri vezetőnek, és a továbbiakban a börtön személyzete a rendőri vezető kérései szerint jár el. A rendőrség terrorelhárító beavatkozó egysége is feláll a „halaszthatatlan beavatkozásra", és a tárgyalás ideje alatt felkészül a „tervezett beavatkozásra". A tárgyalások kilátástalansága esetén a rendőri vezető döntése szerint végrehajtásra kerül a tervezett beavatkozás vagy a börtönön belül vagy a börtönön kívül.

g) Bármennyire is erősítjük a magyar büntetés-végrehajtás civil jellegét (ennélfogva a fogvatartottak elhelyezési körletein, a munkáltatási, oktatási, szabadidős helyszíneken a felügyelők nem viselnek fegyvert), az intézetek külső fegyveres őrzését továbbra is fenntartjuk. A külső fegyveres biztonsági felügyelőink katonai – nagy távolságra és nagy ölőhatással rendelkező – fegyverzetét a MOOSBERG sörétes puskára, a MARLIN CAMP 9 mm-es puskára, a Parabellum pisztolyra, a magyar kisgéppisztolyra cseréltük le. Ezek a fegyverek rövid távolságon belül nagy pontosságúak, és a börtönök környékén élő civil lakosság esetleges sérülésének lehetőségét jelentősen csökkentik.

2. A terrorizmus elleni fellépés aktuális feladatai a magyar börtönökben.

a) Fel kell készíteni az állományt arra, hogy melyek a viselkedés legcélszerűbb formái, ha túszul ejtik őket.

b) Fel kell készíteni a börtönök személyzetét arra, hogy legyenek képesek a biztonsági megelőző munka (a biztonsági ellenőrzések, a zárka-, ruházat-, csomagok átvizsgálása, a beléptetési szabályok betartása, a telefonellenőrzés, a levélellenőrzés) körültekintőbb végrehajtására.

c) Alkalmassá kell tenni minden intézetben az állomány egy csoportját arra, hogy szakszerűen körülzárja a terrorbűncselekmény elkövetésének helyszínét, és végre tudja hajtani a „halaszthatatlan beavatkozást".
Valamennyi intézetünkben akciócsoportot hoztunk létre. Tervezzük azt is, hogy egy országos hatáskörrel rendelkező kutató – beavatkozó részleget alakítunk ki. A részleg tiltott tárgyak után kutatna a börtönökben, és krízishelyzet esetén beavatkozó alegységként lépne fel.

d) Minden intézetben tárgyaló személyeket kell kiképezni, túszejtés vagy közveszéllyel fenyegetés esetére.

e) Alkalmasság kell tenni minden intézetben egyes személyeket arra, hogy a tűzoltás elsődleges feladatait ellássák.

f) Az illetékes rendőri vezetőkkel, rendőrségi terrorelhárító beavatkozó alegységekkel közös helyszín-ismertetéseket, gyakorlatokat kell tartani a börtönökben a terrorbűncselekmények kezelését szimulálva.

g) Folyamatosan kapcsolatot kell tartani a titkosszolgálati, rendőrségi felderítő szervekkel a terrorbűncselekményekre vonatkozó információk gyors átadása-átvétele érdekében.

h) Folyamatosan figyelemmel kell kísérni a külföldi börtönszervezetek terrorizmus elleni fellépéseivel kapcsolatos tapasztalatokat.

Remélem, azon tapasztalatok megismeréséhez, hogy a terrorbűncselekmények mit jelenthetnek egy adott ország büntetés-végrehajtása számára, ezen előadásommal jómagam is hozzá tudtam járulni.

Hölgyeim és Uraim, köszönöm a figyelmüket.